

mark, Norge og Sverige undertegnede i overensstemmelse hermed konventionen straks, den blev åbnet for undertegnelse i maj 1970.

Der har været holdt flere møder mellem embedsmænd fra de nordiske justitsministerier om udformningen af gennemførelseslovgivningen. Også det danske udenrigsministerium har været repræsenteret under moderne, der er resulteret i enighed om en fællesnordisk lovgivning svarende til det lovforslag, der hermed fremsættes i Danmark. Det har endnu ikke været muligt at fremsætte tilsvarende lovforslag i de øvrige nordiske lande, men man regner med, at der i Norge og Sverige kan fremsættes forslag i løbet af 1971. Finland er ikke medlem af Europarådet, men kan forventes på et noget senere tidspunkt at blive tilsluttet konventionen.

Ved udformningen af den foreslåede lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme har man anvendt en anden fremgangsmåde end den, der tidligere har været anvendt ved gennemførelse af konventioner. Det har tidligere været praksis, at omforme en konventions regler i en selvstændig dansk lov, der indeholder konventionens regler, men anvender en opstilling og sprogbrug svarende til det, der i øvrigt er sædvanlig i danske love.

Det foreliggende forslag er derimod udformet som en henvisning til konventionen, således at loven i øvrigt kun indeholder de materielle bestemmelser, som konventionen forudsætter truffet i de enkelte lande. En forudsætning for, at man har kunnet anvende denne langt enklere metode har været, at konventionen i alt væsentligt må siges at være udformet så klart, at den svarer til de krav, der må stilles til en strafferetlig lovtækst. De fordele, der kunne opnås ved en omskrivning af konventionens regler måtte med andre ord på forhånd forekomme begrænsede; og man kunne på den anden side ikke se bort fra, at en omskrivning — med de mange forskelle dette ville indebære i formuleringen — i visse tilfælde kunne skabe usikkerhed om indholdet af den pågældende regel. Afgørende har det imidlertid været, at man i det foreliggende tilfælde har anset det for i høj grad ønskeligt, at konventionen bliver gennemført i Danmark så hurtigt som muligt.

Fremgangsmåden er tidligere kun fulgt en enkelt gang her i landet, jfr. § 1 i lov nr. 252 af 18. juni 1968 om diplomatiske forbindelser, mens det i Finland er almindeligt forekommende i en gennemførelseslovgivning blot at henvise til konventionsteksten. Også i Norge har man i et vist omfang anvendt denne teknik. Hverken i Finland eller Norge har fremgangsmåden givet anledning til vanskeligheder. I Sverige har man som i Danmark altid tidligere omformet konventionerne i selvstændige lovbestem-

melser, bortset fra en enkelt lov fra 1969, hvor man gennemførte en konvention ved henvisning.

Der er under arbejdet med lovforslaget indhentet udtalelser fra præsidenterne for Østre landsret, Vestre landsret, Københavns byret og Århus by- og herredsret, Den danske dommerforening, rigsadvokaten, Foreningen af politimestre i Danmark, Københavns politidirektor, udenrigsministeriet og Advokatrådet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Som nævnt ovenfor er loven udformet som en henvisning til konventionen.

Henvisningen omfatter såvel muligheden for her i landet at fuldbyrde fremmede straffedomme m.v., som danske myndigheders adgang til at begære danske afgørelser fuldbyrdet i udlandet, jfr. herved bemærkningerne nedenfor til § 6.

Hvilke afgørelser, der vil falde ind under ordningen fremgår af konventionen. Det drejer sig dels om europæiske straffedomme, dels om de afgørelser af bødeforelægstypen, der er optaget i konventionens bilag III. Ved en „europæisk straffedom“ forstås efter definitionen i konventionens art. 1, a, enhver endelig afgørelse truffet af en kriminalret i en kontraherende stat efter en forfølgning i strafferetsplejens former. Man har altså — som nævnt under de almindelige bemærkninger ovenfor — medtaget alle sanktioner under ordningen, og ikke blot de egentlige straffe som tilfældet er i den allerede eksisterende nordiske fuldbyrdelseslovgivning. Denne nordiske fuldbyrdelseslovgivning skal efter forslaget § 1, stk. 2, fortsat gælde i forhold til de nordiske lande. Der vil i forbindelse med ratifikationen blive taget forbehold herom i overensstemmelse med konventionens art. 64, stk. 3.

Danmark agter i øvrigt ikke at benytte sig af nogen af de reservationsmuligheder, der er anført i konventionens bilag I.

Til § 2.

I tilfælde, hvor en udenlandsk dom — bortset fra bøde- og konfiskationsafgørelser, jfr. herom bemærkningerne til § 4 — ønskes fuldbyrdet her i landet, forudsætter konventionen, at der sker en domstolsprøvelse i den anmodede stat, jfr. konventionens art. 37. Domstolen skal dels tage stilling til, om visse af de betingelser, der er fastsat for overtagelse af fuldbyrdelsen, er opfyldt, jfr. art. 40, dels fastsætte en ny sanktion i overensstemmelse med danske regler og praksis, jfr. art. 44, 45, 46, 49 og 50. De grundlæggende principper for disse